

РЕШЕНИЕ

№ 26778

гр. София, 11.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 05.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **10169** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Фито-Дизайн“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес - С., [улица], ет. 2, офис № 6, чрез адв. О., срещу Ревизионен акт № Р-22221423006795-091-001 / 03. 06. 2024 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП В. Т., потвърден с Решение № 1158 / 21. 08. 2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания ревизионен акт /РА/ е нищожен, тъй като ревизията е следвало да се извърши от ревизионен екип при ТД на НАП С., а не от такъв при ТД на НАП В. Т.. Алтернативно се сочи незаконосъобразност на издадения РА. Претендира разносните по делото.

Ответникът - директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ - С., чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221423006795-020-001 от 20. 11. 2023 г., връчена на електронен адрес на 23. 11. 2023 г., изменена със ЗВР № Р-22221423006795-020-002 / 23. 02. 2023 г., издадени от В. Д., на длъжност началник

сектор при ТД на НАП В. Т. (оправомощена със Заповед № РД-01-1019 / 06. 11. 2023 г. на директора на ТД на НАП С.), е възложено извършването на ревизия на „Фито-Дизайн“ ЕООД, [населено място], за определяне задълженията за данък върху добавената стойност за периода 01. 03. 2021 г.- 31. 10. 2023 г.

За определянето органа възложил ревизията са представени Заповед № 3-ЦУ-2303 / 06. 11. 2023 г., Заповед № 3-ЦУ-2385 / 17. 11. 2023 г. на зам. изп. директор на НАП и Заповед № 3ЦУ-ОПР-24 / 15. 06. 2023 г. на изп. директор на НАП.

Резултатите от ревизията са обективирани в Ревизионен доклад № Р-22221423006795-092-001 / 25. 04. 2024 г.

В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК са постъпили подробни писмени възражения.

Ревизията е приключила с Ревизионен акт /РА/ № Р-22221423006795-091-001 / 03. 06. 2024 г., издаден от В. Д. - органа възложил ревизията и П. А. - ръководителя на ревизията. РА е връчен на 05. 06. 2024 г. на електронен адрес.

С жалба вх. № 70-00-1154 / 18. 06. 2024 г., е оспорен РА по административен ред.

С решение № 1158 / 21. 08. 2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, оспорения РА е потвърден. Решението е връчено на 22. 08. 2024 г. на електронен адрес.

С жалба вх. № 53-00-226 / 02. 09. 2024 г. по описа на ответника, издадения РА е оспорен и по съдебен ред.

С оспорения в настоящото дело Ревизионен акт № Р-22221423006795-091-001 / 03. 06. 2024 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП В. Т., потвърден с решение № 1158 / 21. 08. 2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, са установени задължения за данък върху добавената стойност в размер на 63 231,92 лв. и лихви за забава в размер на 12 971,93 лв.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок , подлежащ на обжалване ревизионен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съдът счита, че Ревизионен акт № Р-22221423006795-091-001 / 03. 06. 2024г., изд. от органи по приходите при ТД на НАП В. Т., е нищожен, поради което не следва да се разглеждат обстоятелствата по съществото на спора.

Видно е, че за определяне компетентността на органа възложил ревизията са издадени 3-ЦУ-2303 / 06. 11. 2023 г. и Заповед № 3-ЦУ-2385 / 17. 11. 2023 г. на зам. изп. директор на НАП, като това изрично се сочи и в решението на решаващия орган.

Съгласно първата заповед обаче, с нея се определят единствено органи по приходите, за които не се прилагат правилата по чл. 7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК.

В същото време, предвиденото в нормата на чл. 12, ал. 6, изр. първо от ДОПК изключение от общото правило за определяне на компетентния орган определя, че „правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 не се прилагат за органи по приходите или публични изпълнители, определени от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощен от него заместник изпълнителен директор“. В тази връзка в чл. 10, ал. 8 от ЗНАП е предвидено, че при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да преминат в друга териториална дирекция, за изпълнение на което съответният териториален директор командирова служители от поверената му дирекция при

условия и по ред, определени в Кодекса на труда. С изменение на закона, обнародвано в ДВ, бр. 105 от 2020 г., в сила от 01.01.2021 г., е приета нова норма в разпоредбата на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, която предвижда, че при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс компетентни са органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа.

Разпоредбата на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП, обаче изисква освен да се определят със заповед на Изпълнителен директор на НАП, компетентните органи, за които не се прилагат чл. 7 и чл. 8 от ДОПК, също така и да бъде обоснована причината, която налага на органи по приходите при ТД на НАП – В. Т. да се възлага извършване на ревизия на юридическо лице, със седалище и адрес на управление в [населено място]. Такива мотиви изцяло липсват, както в горепосочените заповеди на Изпълнителен директор на НАП, Заместник-изпълнителен директор на НАП, така и в издадените в хода на ревизията заповеди за възлагане на ревизията, поради което, Съдът счита, че не е спазено изискването на закона да бъде посочена необходимостта, наложила прилагането на чл. 10, ал. 9 от ЗНАП. Нормата като изключение от общия принцип следва да се тълкува стриктно, а не разширително, тоест следва да се допуска отклонение от общите правила за компетентност на органите единствено в изключителни случаи и при доказана необходимост от това. В конкретния случай липсата на такава обосновка е достатъчна, за да бъде направен извод за неизпълнение от страна на ревизиращия екип на формалното изискване на нормата на чл. 10, ал. 9 от ДОПК за отклоняване от общата териториална компетентност на органите по приходите, визирана в чл. 7 и чл. 8 от ДОПК.

Това води несъмнено до извод за провеждане на ревизията и издаване на РА от некомпетентни органи. В този смисъл е утвърдената съдебна практика в Решение № 4425 от 26.04.2023 г., постановено адм. дело № 7761/2022 г., VIII отд. на ВАС; Решение № 13222/23.12.2021 г., постановено по адм. дело № 3212/2021 г., I отд. на ВАС; Решение № 463/14.01.2021 г., постановено по адм. дело № 8918/2020 г., I отд. на ВАС; Решение № 1456/03.02.2021 г., постановено по адм. дело № 10482/2020 г., I отд. на ВАС; Решение № 2679/26.02.2021 г., постановено по адм. дело № 11773/2020 г., I отд. на ВАС и Решение № 11678/17.11.2021 г., постановено по адм. дело № 2837/2021 г., VIII отд. на ВАС и др.

В случая е безпредметно към настоящия момент да се изискат допълнително основанията, поради които се е наложило възлагането на ревизията на органи по приходите от НАП В. Т., тъй като в ТР № 16/31.03.1975 на ОСГК на Върховния съд изрично се приема, че мотивите на административния акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт най-късно до изпращането на жалбата срещу акта на по - горния административен орган, в съобщението до страните по чл. 28, ал. 1 ЗАП (отм.), в препроводителното (съпроводително) писмо или в друг документ към изпратената преписка, ако изхождат от същия административен орган, който е издал акта.

Представеният доклад № 93-00-2957 / 01. 07. 2022 г. на директора на Дирекция „Контрол“ за натовареността на отделните териториални дирекции не изпълнява изискването на закона за обосноваване на необходимостта от възлагане на ревизията на друга дирекция. Липсата на мотиви от приходните органи за необходимостта

ревизията да се извърши от органи по приходите от ТД на НАП – В. Т., вместо от ТД на НАП - С. води до извод за нищожността на издадения ревизионен акт. Изрично в този смисъл е и Решение № 7053 / 10. 06. 2024 г. по адм. д. № 1104 / 2024 г. на ВАС – I отделение.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания ревизионен акт е нищожен, поради липса на компетентност.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва ответника да заплати на жалбоподателя направените разноски, съобразно представения списък (стр. 23), представляващи държавна такса в размер на 50 лева и по 3600 лева адвокатско възнаграждение за оспорване по административен ред и за съдебното оспорване или общо 7 250 лв. От страна на процесуалния представител на ответника е направено възражение за прекомерност, но същото не е прекомерно съобразно материалния интерес, поради което това възнаграждение не следва да се намалява. В случая са представени доказателства за заплащане на двете възнаграждения, като съдът намира, че за оспорването по административен ред също се дължи възнаграждение, тъй като същото не може да се претендира пред органа. В същото време, е било налице упълномощаване още за подаването на възражение срещу издадения РД, поради което направените разноски в тази фаза следва също да се присъдят.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА, по жалба на „Фито-Дизайн“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], на Ревизионен акт № Р-22221423006795-091-001 / 03. 06. 2024 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП В. Т., потвърден с Решение № 1158 / 21. 08. 2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, с който са установени задължения за данък върху добавената стойност в размер на 63 231,92 лв. и лихви за забава в размер на 12 971,93 лв.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчноосигурителна практика“ – С., да заплати на „Фито-Дизайн“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], направените по делото разноски в размер на 7250 (седем хиляди двеста и петдесет) лева.

ИЗПРАЩА на основание чл. 173, ал.2 от АПК, вр. чл. 160, ал. 5 от ДОПК, делото като преписка на Директор на Териториална дирекция на НАП – [населено място].

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: